

İştîyak

◆ Sergül Vural

Nicedir gözlerimde tütüyor özlemin yâr,
Bulduğun topraklar bana uzak bir diyar.

Göz kırıyor gökyüzü kanadım yok ki uçsam,
İhsan olsa da Hak'tan dönüşsüz sana kaçsam.

Yahut bir toz zerresi olsa bütün varlığım,
Rüzgâr alıp getirse yük olmaz ağırlığım.

Ne yapsam ne etsem de gücüm yetmez hasrete
Karışmak ağır gelir dışımdaki kesrete.

Ezel akdini bozmak yakışmaz gül kuluna
Hazine olur canım, kurban olsam yoluna

Niyaz makamında naz, yakışır her âşığa,
Maşuku nurdan olan, meyleder mi ışığa?

Sermest düşler içinde zaman nedir mekân ne?
Hasret vurdu nicedir ciğerime akan ne?..

Senden gitmedim asla yolların suçu hepsi,
Bir gün, içinde vuslat, sunulur altın tepsi.

Yaşarım bu umutla, bu umutla tazeyim,
Bilmem sabırsız mıyım, ondan mı âvâzeyim?

Bilmedim toprağının kadrini kıymetini,
Kendimi gül sanarak kopardım demetini.

Şimdi firak yükünden keder içer dert yerim,
Âşıkların içinde arasan yoktur yerim.

Ne sözler tesellidir ne şiir ne de ağıt,
Bıraksam küle döner önümde duran kâğıt.

Sanma bu bir şikâyet, hâli arzıdır sadece,
Karanlıktan sabaha erişti yine gece.

Gönlümün tek sahibi, sensiz sanma bendeni,
Son nefesi beklerken sürüklerim bedeni.

Fenâ uzattı sözü özündeki Ravza'ya,
Deryamız Bir'dir elbet, akarız Bir havzaya...

Öylesine Sitemkâr

◆ Hüseyin K. Ece

Seni düşündüm gülüm, gün akşama ulaştı
Göllere gölge düştü, kuş yuvasına döndü
Kapı son yolcusunu kucakladı sürurla
Uzak ufuklarda bak güneşin nuru söndü
Baba evinde şimdi, içindeki gururla
Benim içime senin olmayışın bulaştı

Seni düşündüm gülüm, âh nerede avdetin
Nerde eski günlerin bahar renkli lezzeti
Hangi dağın ardında, hangi gizli geçitte
Nerede kaldı diyor, o vefanın izzeti
Seni arayayım mı mahallede, mescitte
Vefasızlık değildir, biliyorum âdetin

Seni düşündüm gülüm, boğazımda hıçkırık
Gözlerim dolu dolu, öylesine sitemkâr
Neyleyim, ötelere dalar gider hislerim
Beklerim mevsimlerden bir gün, bir nevbahar
Korkum şu, bir gün bir bilinmeze giderim
Rengim soluk, dimağım yorgun, yüreğim kırık

Seni düşündüm gülüm, leylâyı hatırladım
Çöle düşen Mecnun'a gıpta ettim gerçekten
Hayran kaldım bir sevda uğruna Medine'ye
Hicret edenlere; can-u gönülden, yürekten
Sevda bu, sorulmaz ki, kime, ne için, neye
Vuslat ile firakın farkı; bir mil, bir adım...